

Любовта въ човѣшката душа, изпжжда навѣнъ всѣкакъвъ смутъ. Тамъ, дѣто има смутъ, нѣма Любовь.

Второто изречение се отнася до Мждростта: „Когато Мждростта управлява, редътъ не се нарушава.“ — Значи, появяването на Мждростта въ човѣшката душа възстановява реда въ свѣта. Щомъ се яви Мждростта въ човѣшката душа, всѣко нѣщо въ ума на човѣка отива на своето мѣсто. Идеитѣ въ ума на такъвъ човѣкъ сж ясни, опрѣдѣлени и въ пълненъ порядъкъ.

Третото изречение се отнася до Истината: „Когато Истината грѣе, плодътъ цѣвти и зрѣе.“ Какво прѣдставлява плодътъ за човѣка? — Плодоветѣ сж храна за живота, а безъ храна животътъ не може да се подържа.

Христосъ казва: „Азъ затова се родихъ, да свидѣтелствувамъ Истината.“ То значи: „Азъ затова се родихъ — да грѣя, за да може плодътъ да цѣвти и зрѣе.“ Кой е първиятъ плодъ на Духа? — Любовьта. Всички трѣбва да знаете, че Любовьта се проявява само при Истината. Безъ Истината Любовьта не може да се прояви въ никоя душа, въ никой умъ. Това не значи, че Любовьта абсолютно не може да проникне у човѣкъ, който нѣма Истината въ себе си. Тя ще проникне до извѣстна степенъ, но такъвъ човѣкъ не ще може съзнателно да я възприеме и разумно да я използва. Грѣе ли Истината въ човѣка, и Любовьта ще дойде. Слѣдователно, Истината подразбира процесъ на разширение, процесъ на свобода и просторъ.

Казвамъ: за да може съврѣмениятъ човѣкъ, при схващанията, които има, да разбере живота въ неговата цѣлокупность, той трѣбва да има двѣ основни идеи въ ума си: идеята за материалния животъ и идеята за духовния животъ. Отъ древността още е казано, че това, което е и което става на небето, сжщото е и става на земята, т. е. между духовния и материалния животъ на човѣка